

Донъ Сандоваль, великийтъ инквизиторъ, прекрваше презъ прѣсты топчетата на брѣеницата си; първыйтъ министръ чертъше съ крупумъ герцогска корона на пергамена на една царска заповѣдь, и Филиппъ III съ глава отегнѣла, назадъ истегнѣтъ на голѣмъ престолъ, изброяваше златытъ украшения на тавана. Единъ само донъ Жуанъ де-Ривейра, архіепископътъ на Валенція, са виждаше потѣнѣтъ въ дълбоки размышленія, безъ да са грижи съвсѣмъ за сячко което ставаше около него.

А младыйтъ графъ Уседа, високомысленъ за происхожденияето си, смѣтане въ преимуществата си и бащиного си положеніе. Той поглѣдваше наоколо си дързко и гордо и често хвърлѣше поглѣдъ на Фернандо д'Алвайда, защото този ако и помладъ, сподоби са съ честиата която не приличала, по негово мнѣніе, да стане освѣтъ само на сына на първия министръ.

Герцогъ де-Лерма, като зе позволеніето на Негово Величество, изложи съ сладкъ тонъ че новъ роднинскый съюзъ щѣлъ быль скоро да сближи еще повече потомцытъ на Карла V. Негово Католическо Величество има намѣреніе да стѣпи въ бракъ съ дѣщерята на ерцгерцога Карла, младата Маргарита Австрійска. Той приложи еще, че тя трѣгнѣла отъ Грецъ за Италія и стигнѣла въ Генова.

Но той премълча дѣто по причина на испанската лѣньность твърдѣ много са забавихъ голѣмытъ приготовления които са заповѣдахъ за посрѣщаньето на бѣждщата царица, и че обрѣженныйтъ флотъ, който щѣше да я пренесе въ Испанія, стигнѣ въ Генова много мѣсецы подиръ дохожданьето тамъ на Маргарита.

Герцогътъ помена слѣдъ туй на свѣта за голѣмытъ праздници и церемоніи, които са приготвяхъ въ Валенція, дѣто щѣше да излѣзе младата господарка, и дѣто щѣше да са извърши бракосъчетаніето.

Великолѣпнѣето на тѣзи приготовления, по сячко съобразно съ роскошнытъ расположенія на министра, бѣше толкози странно и безмѣрно щото искахъ разности до единъ миліонъ дукаты (2,000,000 франки); но герцогътъ увѣри царя и свѣта че честитото